

vanskeligt ved at disponere, når revisionsmuligheden hele tiden skal tages i betragtning, og den efterfølgende revision vil forøge det administrative besvær for boer og myndigheder. Derfor indeholder det fremsatte lovforslag i § 1, nr. 1 og 3, regler om, at der i *umiddelbar forbindelse med dødsboets slutning* skal ske en *endelig og bindende* fastlæggelse af værdierne af de udlagte aktiver. Denne værdifastsættelse skal lægges til grund såvel ved beskattningen af bo og arvinger, som ved arveafgiftsberegningen. Boet angiver selv, hvilken værdi det finder passende, jfr. forslaget § 16, stk. 4, men *skattemyndigheden* (skatterådet eller i visse tilfælde ligningsdirektoratet) kan inden for visse frister ændre værdiansættelsen.

Den gældende kildeskattelov indeholder i § 16, stk. 3, — ligesom også den gældende arveafgiftslov — regler om, at skatte- eller afgiftsmyndigheden — hvis man ikke er i stand til at nå frem til enighed om værdierne — vil kunne kræve aktiverne vurderet af personer, som udmeldes af skifteretten. Denne vurderingsadgang foreslås bibeholdt. Reglerne foreslås imidlertid samlet i kildeskatteloven (§ 16, stk. 3), og der stilles forslag om, at også boet får adgang til at kræve vurdering foretaget. En sådan adgang har boet på et begrænset område i den gældende arveafgiftslov (§ 18, stk. 3), men efter den gældende kildeskattelov har boet ingen adgang til at kræve vurdering. Som noget nyt foreslås der i § 16, stk. 4, indført en adgang for boet til at få værdifastsættelsen prøvet ved landsskatteretten. Denne adgang skal stå åben for boet også i tilfælde, hvor der er foretaget en forudgående vurdering af aktivet. Adgangen til at få spørgsmålet prøvet ved landsskatteretten vil især have betydning, hvor der er tale om vurderingsmæssige spørgsmål, der også indeholder juridiske aspekter.

III. De øvrige ændringer af dødsbopbeskatningsreglerne.

Om de øvrige ændringer bemærkes følgende:

Størrelsen af de registrerede aktiver og den registrerede formue ved dødsfaldet har betydning for, om boet opnår *skattefrihed*, jfr. § 16 i kildeskatteloven. Af tekniske grunde vil der ofte gå temmelig lang tid efter dødsfaldet, før boet og skattemyndigheden ved noget om, hvorvidt der bliver tale om at skulle regulere afdødes foreløbige skattebetaling for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, og for det forudgående indkomstår. På samme måde vil det ofte være usikkert, om der for disse indkomstår skal opkræves særlig indkomstskat hos dødsboet. Det foreslås derfor, at der ved opgørelsen af boets aktiver og formue helt skal ses bort fra sådanne skattebeløb. Herved opnår man, at der på

et tidligere tidspunkt opnås sikkerhed for, om boet bliver skattefrit eller skattepligtigt.

I § 32, stk. 2 og 3, findes regler om, at underskud i den skattepligtige indkomst hos længstlevende ægtefælle eller hos boet efter ret komplicerede regler kan overføres til fradrag henholdsvis hos boet og hos den længstlevende ægtefælle. En sådan overførsel er imidlertid ikke mulig at gennemføre i det indkomstår, hvor skiftebehandlingen afsluttes. Det skyldes, at boet skal opgøre sin skattepligtige indkomst allerede på afslutningstidspunktet, medens længstlevende ægtefælle kan vente med sin indkomstopgørelse til indkomstårets slutning. Det foreslås derfor at udelukke overførsel i det indkomstår, hvori bobehandlingen afsluttes.

Kildeskattelovens stråbestemmelse i § 75 foreslås ændret med henblik på de opgørelser og oplysninger, som skal indgives i forbindelse med dødsbopbeskatningen, og der stilles forslag om en del mindre betydningsfulde og til dels blot redaktionelle ændringer af reglerne om beskatning af dødsboer.

Reglerne om beskatning af dødsboer, lov nr. 118 af 29. marts 1969, lovforslag nr. 85/folketingsåret 1968-69, er således behandlet i Folketingstidende for 1968-69:

	Sp.
Lovforslaget, tillæg A	1729
Fremsættelsen	1672
1. behandling	1959
Betænkning, tillæg B	705
2. behandling	5222
Tillægsbetænkning, tillæg B	981
3. behandling	5435
Forslaget som vedtaget, tillæg C	529

IV. Udbytteskat i investeringsforeninger.

I kildeskattelovens § 65 foreslås indføjet en bestemmelse om, at investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, omfattes af pligten til at indeholde udbytteskat. Disse foreninger er ikke omfattet af bestemmelsen, som den nu er formuleret, idet de ikke opfylder betingelsen om, at ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser.

Ændringen betyder, at ordningen bliver som følger:

De aktieselskaber, som foreningerne har aktier i, indeholder udbytteskat med 30 pct. i det udbytte, der tilfalder foreningerne. Disse er imidlertid ikke skattepligtige af udbyttet og får derfor efter § 67, stk. 3, udbytteskatten refunderet af kildeskattedirektoratet. Foreningen indeholder selv udbytteskat i udlodninger til medlemmerne, og medlemmerne får ligesom almindelige aktionærer udbytteskat-